

ת"פ 36564/02/16 - מדינת ישראל נגד מאהר דוחא

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 36564-02-16 מדינת ישראל נ' דוחא(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אבי אור זך מפרקליטות מחוז
חיפה - פלילי

נגד

נאשם

גזר דין

מאהר דוחא ע"י ב"כ עו"ד תומר בן חמו

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בעבירות של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, המתלוננת, ילידת 1943, המתגוררת בדירה בכרמיאל, פגשה את הנאשם כאשר הוא הגיע לדירתה ביום 8.2.2016 בשעה 18:30. הוא חבש כובע שהסתיר פניו ובידו קופסה. הוא דפק בדלת הדירה שלא היתה נעולה, אז פתח אותה ונכנס פנימה. המתלוננת שאלה אותו למעשיו והוא טען בכזב כאשר הצביע על הקופסה, כי ברשותו טלפון שהוא אמור למסור לה כמתנה. היא אמרה לו שיש לה כבר טלפון ואינה צריכה מכשיר נוסף. אז הוא ביקש מים. היא הביאה לו כוס מים ואז הבחינה שהוא מסתכל במסמכה ונוגע בחפציה. הוא הקריא שמה מתוך דבר דואר כשהוא מציג מצג שווא לפיו פרטיה היו ברשותו. היא חשדה בו והתקשרה לנכד שלה. הלה שוחח עם הנאשם לברר מה רצונו. בשלב זה המתלוננת העבירה למטבח את ארנקה שהיה בכניסה לדירה ובו סכום של 1,000 ₪ וכרטיס בנקט עם הקוד הסודי. הנאשם ביקש עוד כוס מים, ניגש למטבח בעצמו, גנב את הכסף והכרטיס מהארנק ורץ לכיוון דלת הכניסה. המתלוננת רצה לעבר הנאשם, משכה אותו לעבר הדירה ונעמדה מולו תוך שהיא קוראת לעזרה משכניה. הנאשם דחף אותה, ובתגובה היא דחפה אותו בחזרה, אולם הנאשם שב ודחף אותה בחזקה באיזור הכתפיים וכתוצאה היא נחבטה במשקוף הדלת ונחבלה. בהמשך כשהוא יצא מן הדירה היא תפסה ומשכה בתיק צד שהיה תלוי על גופו, הרצועה נקרעה והתיק נותר בידיה. אז הוא הסתובב אליה ומשך את התיק בכוח מידיה ונמלט כשהוא נוטל את הכסף והכרטיס. בהמשך, לאחר מעצרו, בתחנת המשטרה בכרמיאל, הוא איים על שני שוטרים מהתחנה.

2. טיעוני המדינה לעניין העונש

3. צוין שהנאשם עצור מיום 8.2.2016. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי המכביד הכולל עבירות רכוש, סמים ואלימות. לחובתו עבירת איומים מיום 14.6.14 (ת"פ 22491-09-13) בגינה קיים עונש מאסר על תנאי ל-3 חודשים ועונש מאסר על תנאי נוסף בן 4 חודשים בת"פ 51626-02-14 וכן עונש מאסר על תנאי מת"פ 51626-02-14 בן 8 חודשים לכל עבירת אלימות מסוג פשע. הוזכר שבהתאם להסדר הטיעון המאסרים המותנים בני ה-3 ו-4 חודשים יופעלו בחופף כאשר המאשימה טענה שיש להפעיל במצטבר את המאסר על תנאי בן ה-8 חודשים. המדינה טענה שהתנאי לגבי עבירות אלימות חל לגבי עבירת איומים ואיזכרה פסיקה לעניין זה.

4. המאשימה עתרה למתחם ענישה הולם בין 4-6 שנים, מאסרים מותנים, קנס ופיצויים למתלוננת. המדינה טענה

שיש להטיל את העונש לכיוון הרף העליון של המתחם לאור חומרת המקרה. נטען כי עבירה השוד מוכרת כעבירה חמורה וכי יש צורך להחמיר בעונשים ביחס אליה. נטען כי הערך החברתי שנפגע הינו הגנה על הקניין ועל שלומו ובטחונו האישי של הציבור. הודגש כי קורבן העבירה היא מבוגרת, בת 73, וכי העבירה בוצעה בדירת מגורים. נטען כי חלקו היחסי של הנאשם היה בלעדי ועוד כי היה פוטנציאל משמעותי לנזק בהתחשב בגיל הקורבן. נטען כי במקרה דנן יש ליתן את הבכורה לשיקולי גמול, הרתעה, והגנה על הציבור. המדינה אזכרה פסיקה בתמיכה לעמדתה בנוגע למדיניות הענישה.

5. עוד התבקש כי הסכום בסך 920 ₪ שנתפס עם מעצרו של הנאשם יימסר למתלוננת בהתאם לחזקה התכופה ונטען כי ניתן להפחית את הסכום האמור מסכום הפיצוי.

טיעוני הנאשם

6. הסניגור התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעבירה בה הורשע, להתנהגות של השוטרים כלפי הנאשם ולפסיקה. ביחס לנסיבותיו האישיות נטען כי הנאשם הוא בן 41 ורווק, כאשר תואר כי יש לו בת זוג ולשניים ילד משותף. בעברו התמכרות ארוכת שנים לסמים כאשר עד לתקופה האחרונה טרם ביצע העבירה שמר על נקיין מסמים. נטען כי בעקבות משבר נפשי שחל סביב נושאים הקשורים לילדו (הדברים פורטו בעדות בת הזוג) הוא הידרדר שוב לסמים.

7. ביחס לשוד נטען כי האירוע היה ברף נמוך יחסית שהחל כנסיון גניבה והתפרצות. נטען שלגמרי במקרה נבחרה דירה ששייכת לקשישה. נטען שהאלימות אירעה רק לקראת סוף האירוע וכי לא היתה ברמה גבוהה. ביחס לחלק השני של כתב האישום, נטען שהוצגו במהלך הטיעונים לעונש ראיות אשר מצביעות על יחס של איבה מצד משטרת כרמיאל כלפי הנאשם, ולכל הפחות לכך שהנאשם חש שהמשטרה מתייחסת אליו בצורה זו (הוגשו תלונות למח"ש). נטען כי אין בכך להצדיק את מעשי הנאשם ואולם נטען כי יש להתחשב במידה מסוימת בתפיסתו הסובייקטיבית כנסיבה מקילה.

8. ביחס למאסרים על תנאי נטען כי בית משפט השלום חרג מסמכותו או כשל בשיקול הדעת כאשר הטיל מאסר על תנאי למקרה של עבירות אלימות של פשע בגין עבירה של איומים. הסניגור טען כי לא ניתן לסווג עבירת איומים כעבירת אלימות. נטען עוד כי ממילא יש מקום להורות על חפיפה בין המאסרים המותנים.

9. הסניגור הוסיף טיעונים בנוגע לפסיקה הנוהגת וטען למתחם ענישה הולם בין 6-24 חודשי מאסר ואזכר אסמכתאות בתמיכה לעמדתו.

10. הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו. לטענתו, הפרקליטות לא ציינה את הטוב שבו אלא התמקדה בעברו הפלילי ומעשיו השליליים בלבד. הוא טען שהצליח להתנתק מהסמים לאחר קשיים רבים אך נפל אליהם שוב בעקבות מצוקה משפחתית אישית. הוא טען שהוא מודע לכך שמגיע לו מאסר אך ביקש שתינתן לו אפשרות לטיפול.

דין והכרעה

11. הערכים החברתיים שנפגעו היו: שמירה על שלום הציבור, שמירה על הקניין ובמקרה זה שמירה על בטחון האדם בביתו, בייחוד מתן סביבה בטוחה לקשישים. מידת הפגיעה בערכים אלו היתה מחד ברף הנמוך כאשר לא הופעלה אלימות רבה כלפי קרבן העבירה ומאידך, קיימת חומרה מיוחדת בכך שעבירת השוד בוצעה כלפי אשה קשישה בביתה. בעבירות האיומים נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על הסדר הציבורי ואי ציות לאנשי רשות.

12. בעניין מדיניות הענישה איזכרה המדינה את המקרים הבאים: ע"פ 7939/13 **מדינת ישראל נ' טרקין** (20.5.2014) - מקרה של שוד קשישה במהלכו התנהל מאבק על תיק שגרם לנפילתה. הוטל על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר בפועל במסגרת ערעור.

בע"פ 1044/13 **זידאן נ' מדינת ישראל** (29.10.2013) נקבע מתחם ענישה של 1.5 - 6 שנות מאסר והוטלו לבסוף 4 שנות מאסר בפועל בגין שוד תיק מקשישה כאשר העבירה בוצעה בעת שהעורר היה אמור להמצא במעצר בית. גזר הדין לא שונה בבית המשפט העליון.

בע"פ 2257/13 **ולדימיר חייביץ נ' מדינת ישראל** (24.4.2014) - הורשע המערער בגין עבירת שוד קשישה כאשר הוא תקף אותה מחוץ לדירתה, דחף אותה פנימה ותלש מצווארה שתי שרשרות. ברקע עמד שימוש בסמים וטיפולים שלא צלחו. הוטלו 5 שנות מאסר בפועל בערכאה הדיונית חרף נקיטה בצעדי שיקום ושיתוף פעולה עם הרשויות. הערעור נדחה.

בע"פ 5467/12 **מדינת ישראל נ' טארק חוסיין** (23.10.2012) הנאשם הודה בביצוע שוד ועבירה נוספת של שהייה בלתי חוקית. השוד בוצע כלפי אשה קשישה (בת 80) וחולנית, באישון לילה בביתה תוך כדי איומים, ולנאשם עבר פלילי משמעותי. הערכאה הדיונית הטילה 30 חודשי מאסר בפועל ובערעור הוחמר העונש ל- 48 חודשי מאסר בפועל.

13. לגבי עבירת האיומים כלפי השוטרים אוזכרו פסקי הדין הבאים: ת"פ 59893-06-14 **מדינת ישראל נ' ג'מאל עלי** שם הוטלו 4 חודשי עבודות שירות.

בת"פ 6979-08-08 **מדינת ישראל נ' שרון בניזרי** הוטל עונש של 4 חודשי מאסר בפועל כאשר נעברו גם עבירות נוספות של החזקת סכין.

בע"פ 47944-05-12 **אבו חוסיין נ' מדינת ישראל** הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל והערעור נדחה.

14. הסניגור איזכר פסיקה כדלקמן: בע"פ 772/13 **איברהים יחיא נ' מדינת ישראל** (29.6.2014) הוגש ערעור על גזר דין של הערכאה הדיונית שם בגין עבירות של שוד ושהיה בלתי חוקית נגזרו 4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונש והעמידו על 24 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה המערער שהה באופן בלתי חוקי בישראל ושדד תיק מהמתלוננת בגן ציבורי כאשר הוא גם תקף אותה.

בע"פ 4297/13 **פלח חי נ' מדינת ישראל** (17.3.2014) נגזר על המערער 26 חודשי מאסר בפועל בגין שוד טלפונים

ניידים, החזקת סמים לשימוש עצמי והפרת הוראה חוקית. בית המשפט העליון דחה את ערערו וציין שאין מדובר בעונש מחמיר מדי.

בת"פ 26937-07-12 **מדינת ישראל נ' אורון נזרי** (15.10.2013) בגין ניסיון שוד של 2 קטינות ברחוב באמצעות אקדח אויר הוטל מאסר בפועל למשך שנתיים ו- 8 חודשים (למען הסדר יצוין שהסניגור טען שמדובר במקרה שוד של קשישה באמצעות אקדח).

בת"פ 35274-02-15 **מדינת ישראל נ' בן ציון גורשומוב** (28.7.2015) הורשע הנאשם בעבירת שוד כאשר הוא שדד מתלוננת ברחוב בלילה באופן שהוא תפס את תיקה, דחף אותה וגרם לנפילתה. בית המשפט הטיל עונש של 30 חודשי מאסר בפועל.

15. אין מדובר בעבירה שבוצעה לאחר תכנון מוקדם משמעותי ולעומת זאת חלקו היחסי של הנאשם היה מוחלט. היות שמדובר בשוד קשישה היה קיים פוטנציאל נזק משמעותי ואולם, הנזק בסופו של עניין לא היה חמור. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה היו כמובן פסולות.

16. מדובר בשני אירועים נפרדים. במקרה דנן מתחם הענישה ההולם בגין אירוע השוד נמצא בטווח שבין 2 - 5 שנות מאסר בפועל כאשר אין מנוס מלייחס חומרה מיוחדת לכך שהעבירה בוצעה כלפי קשישה בביתה. אמנם לא הופעלה אלימות קשה אך אין בכך כדי להפחית מחומרת הנסיבות האחרות. ביחס לעבירת האיומים, מתחם הענישה ההולם נמצא בין חודשיים עד 8 חודשי מאסר בפועל. במקרה דנן לא מצאתי טעם לגזור עונש נפרד בגין האירועים השונים אלא עונש כולל בגין כל הפרשה.

17. לנאשם עבר פלילי משמעותי הפועל לחובתו במגוון רחב של עבירות. עם זאת, לקולא תצוין לקיחת האחריות והנסיבות האישיות של הנאשם לרבות העובדות שעלו במסגרת הטיעונים לעונש באשר למצוקה בה הוא נמצא בעת ביצוע העבירות.

18. באשר למאסר על תנאי מההליכים הקודמים - אכן הוסכם ששני המאסרים המותנים בני 3 ו- 4 חודשים מת"פ 22491-09-13 ות"פ 51626-02-14 יופעלו בחופף. המדינה ביקשה להפעיל במצטבר את המאסר על תנאי של ה- 8 חודשים והסניגור טען מנגד שאין להפעיל כלל תקופה זו במקרה דנן או לחלופין שיש להפעילו בחופף לכל עונש שיוטל.

בעיניי, במקרה דנן אין ספק כי מדובר בעבירת אלימות המצדיקה הפעלת התנאי ואולם, בשקלול כלל הנסיבות נראה לי שיש להפעיל את המאסר על תנאי מחצית בחופף ומחצית במצטבר לכל עונש שיוטל כאן.

19. כתוצאה מכל האמור לעיל הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 2.5 שנות מאסר בפועל כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו החל מיום 8.2.2016.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שיופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו שיופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלוננת כאשר מסכום זה יש להפחית את הסך של 920 ₪ שיועברו למתלוננת ע"י משטרת ישראל אשר מחזיקה בהם.

ה. בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, לא אטיל בנוסף קנס.

ו. המאסרים על תנאי בת"פ 22491-09-13 ות"פ 51626-02-14 יופעלו בחופף כאשר התנאי הנוסף של 8 חודשים יופעל מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר כך שבסופו של דבר ירצה עונש של 4 חודשים במצטבר לעונש כאן.

למען הסדר יצוין כי בסופו של דבר ירצה הנאשם עונש של שנתיים ועשרה חודשים מאסר בפועל.

ז. כמו כן אבקש משירות בתי הסוהר לשקול אפשרות קליטת הנאשם במסגרת תכנית לגמילה מסמים, בהתאם לבקשתו.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אייר תשע"ו, 17 מאי 2016, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט